



İRÖNİ VE FARKINDALIKLA DİNO BUZZATI

IRONI AND AWARENESS IN DINO BUZZATI

İlhan KARASUBAŞI 

Dr. Öğr. Üyesi, Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih - Coğrafya Fakültesi, Batı Dilleri ve Edebiyatları Bölümü, İtalyan Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, ksubasi@ankara.edu.tr

Makale Bilgisi

Gönderildiği tarih: 2 Mart 2021
Kabul edildiği tarih: 20 Mayıs 2021
Yayınlanma tarihi: 24 Haziran 2021

Article Info

Date submitted: 2 March 2021
Date accepted: 20 May 2021
Date published: 24 June 2021

Anahtar sözcükler

Dino Buzzati; İtalyan Yazar; Dino Buzzati'yi Anlamak; Dünya Edebiyat Literatürü; Dünya Edebiyatında Dino Buzzati

Keywords

Dino Buzzati; Italian Author; Understanding Dino Buzzati; World Literature Literature; Dino Buzzati in World Literature

DOI: 10.33171/dtefjournal.2021.61.1.25

Öz

Dino Buzzati (16 Ekim 1906, Belluno, İtalya - 28 Ocak 1972, Roma), oyun yazarı, kısa öykü yazarı ve romancı, kurgusu ve oyunlarıyla uluslararası üne sahip bir İtalyan gazeteci olarak, kariyerine 1928'de Milano'da günlük Corriere della Sera'da başlamış olmasıyla, "geleneksel gerçekçilik" tarzında yazılmış iki romanı ile (Barnabò delle montagne (1933; "Dağların Barnabosu") ve Il segreto del bosco vecchio (1935); "Antik Ormanın Sırrı"), gerçek üstücülüğü ve sembolizmi işleyen ilk ve alanındaki tek yazardır. Her ne kadar Buzzati'nin en iyi romanı Il deserto dei Tartari (1940; Tatar Çölü) ise de sınırdaki bir askeri karakoldaki garnizon birliklerinin, asla gelmeyen ve ileri gidemeyen veya geri çekilemeyen bir düşman beklentisiyle hazırlandığı güçlü ve ironik bir hikâyeyi işlemesi, kendi tarzına ayrı bir dokunuşu ifade etmekte, tüm diğer dünya yazarlarından onu farklı kılmaktadır. Yine, yazarı olması ile değişik kategorilerden kabul edilecek olan masal alanında da koleksiyonları mevcut olan Buzzati, daha önce yayınlanmış I sette messengeri (1942; Yedi Haberci) ve Paura alla scala (1949; Merdivendeki Terör) adlı romanları içeren Sessanta racconti (1958; Altmış Öykü) ayrı bir değerlendirme ve literatür açısından incelenmeye muhtaçtır. Diğer birçok çalışmasının isimleri ve detaylarından ziyade bu makale, Buzzati'nin bahsettiğimiz ilk ve tek olmasının sebep ve özelliklerini irdelemeye yöneliktir. Yine Buzzati'nin Kafka'dan etkilenmesine rağmen, ayrı bir yeteneğe ve kendine özgü bir ironi ve mizaha sahip olması, bu irdeleme açısından anahtar niteliğinde olabilir. Buzzati'nin çalışmasını kesin bir tarihsel çerçeveye yerleştirerek ve onun "oryantalizmi" sorununu tartışmak ayrı bir çalışma konusu olsa da Buzzati'nin Afrika'daki çalışmasının İtalyan sömürgeciliğinin bir belgesi olarak okunabileceğini ve klişeler açısından doğrulandığını göstermek, işte o zekâ ve ironi için örnek teşkil edebilmektedir.

Abstract

Dino Buzzati (October 16, 1906, Belluno, Italy - January 28, 1972, Rome), playwright, short story writer and novelist, began his career as an Italian journalist internationally renowned for his fiction and plays, starting his career in Milan in 1928 at the daily Corriere della Sera. With his two novels written in the style of "traditional realism" (Barnabò delle montagne (1933; "Barnabus of the Mountains") and Il segreto del bosco vecchio (1935; "The Secret of the Ancient Forest"), he was the first and first in his field to deal with surrealism and symbolism. Although Buzzati's best novel is Il deserto dei Tartari (1940; "The Tatar Steppe"), its handling of a powerful and ironic story in which garrison troops at a border military post are prepared in anticipation of an enemy who never arrives and cannot go forward or retreat. His expresses a different touch, makes it different from all other world writers. Buzzati, who also has collections in the field of fairy tales, accepted from different categories as an author, also includes Sessanta racconti (1958; "Sixty Stories"), which includes the previously published novels I sette messengeri (1942; "Seven Messengers") and Paura alla scala (1949; "Terror on the Staircase") needs to be evaluated separately and examined in terms of literature. Rather than the names and details of many of his other works, this article aims to examine the reasons and features of Buzzati's being unique in the abovementioned field. Again, although Buzzati was influenced by Kafka, the fact that he has a distinct talent and a unique irony and humor may be the key to this examination. To show that Buzzati's work in Africa can be read as a document of Italian colonialism and validated in terms of clichés is an example for wit and irony, though placing Buzzati's work in a precise historical framework and discussing the problem of his "orientalism" a separate topic.

Giriş

Dino Buzzati tüm yazdıklarında okuyucunun çevresinde olup bitenlerin farkına varmasını hedefler. Bu nedenle kaleminden dökülen sözcükleri farklı bakış açılarıyla harmanlayarak okuyucusunu, özellikle şaşkınlık yaratarak etkileyecek yöntemler kullanıp bu “farkındalık” durumunu yaratmaya çalışır. 1928'den 1972'ye kadar kırk yılını İtalya'nın yüksek tirajlı gazetelerinden *Corriere della Sera*'da gazeteci ve köşe yazarı olarak geçiren Buzzati, gazeteciliğin tüm ustalıklarını kullanarak, bir nevi gazetecilik alanında 'directeur oculte' olarak nitelenmeye başlanır.

Buzzati'nin ölümünden sonra yayımlanan makalelerinden bir koleksiyon olarak kabul edebileceğimiz “Cronache terrestri”ye bakıldığında özellikle Buzzati'nin çalışmalarında edebiyat ve gazetecilik arasında var olan ince çizginin her iki alanda kullanılarak çeşitli fantastik betimlemelerin kullanılması Buzzati'nin 'sınır çizgisinin', edebiyat ve gazetecilik, gerçeklik ve fantezi arasında bir 'ara-alan' olarak korunmasıyla okuyucuların en güçlü biçimde etkilenebildiğinin kanıtıdır. Gerçeküstü tasvirlerle rağmen onun muhabir olarak gözlemleme yetisi ve ayrıntıları gerçeklik kurgularını ve Todorov'un atfettiği 'tereddüt' için gerekli koşulları yaratabilmesi ise tam olarak onun hangi açıdan farklı olduğunun ve onu nasıl ya da nerede, hangi başlıklar altında değerlendirmemiz gerektiğinin en iyi göstergesidir (Todorov 78). Buzzati'nin yapıtlarında “Gerçeküstücülüğü” kavramını fazlasıyla kullanmasının başlıca nedeni Fransız yazar André Breton'dan fazlasıyla etkilenmesinden kaynaklanır.

Gazeteciliğinin ilk yıllarında işe başladığı *Corriere della Sera* gazetesinin redaksiyon bölümünde işe başlaması, daha sonra muhabir, özel muhabir, deneme yazarı, editör ve sanat eleştirmeni olarak çalışmasının ilk adımıydı. Buzzati'nin izlediği bu yıl ona yazar olarak çok farklı bakış açılarını bir arata getirerek okuyucularına bilgiler aktarma becerisini kazanmasına büyük destek olmuştur. Zira, ilk işi olan “düzeltme ve redaksiyon” çalışmalarının, işi gereği daha çok okumak ve ilgili kavram ve kurallara dair bilgiye sahip olmak zorunluluğunu ortaya koyması, birçok alandaki bilim çalışmalarında örnek gösterilebilecek bir kariyer başlangıcı durumudur. Her ne kadar bu durum bir tesadüf gibi görünse de, Buzzati'nin istekliliği, konsantrasyonu ve işine gereken hassasiyeti vermesi, o örneğin açılımı açısından önemli ayrıntılardır.

Gazetecilik geçmişinin yazılarını şekillendirdiği, en fantastik hikâyelere bile gerçekçilik havası kattığı sık sık söylenmekle birlikte, Buzzati'nin kendisi hakkında şu yorumu yapıyor:

Bana öyle geliyor ki, fantastik kavramı, gazeteciliğe olabildiğince yakın olmalıdır. Doğru kelime "sıradanlaştırma" değil, sıra dışı kılmak olmalıdır... Daha ziyade, fantastik bir hikâyenin etkililiğinin, onun en basit ve pratik terimlerle anlatılmasına bağlı olacağını kastediyorum. (Venuti 97).

I. ve II. Dünya Savaşları arasında Buzzati'nin, Afrika'da Regia Marina'ya (Deniz Muhafızları) bağlı bir gazeteci olarak görev yapmış olması, savaşın sona ermesinden sonra, *Tatar Çölü*'dür. Tatar Çölü adlı bu yapıtında Buzzati özellikle gerçeküstü bir ortam yaratarak tek düze bir hayat akışını, söz konusu akışın sıradanlığını bozmadan, okuyucu için ilginç ve heyecanlı biçime getirmeyi başarır. Yazar uzun yıllar süren kanser hastalığı ve tedavisi nedeniyle de yazmış olduğu kitap ile kendi yaşam deneyimini de birleştirmeyi başarmıştır (Bauhet 329). Bununla birlikte özellikle yaşanan savaş dönemleri sonrasında meydana gelen yeni ekonomik ve sosyo-kültürel düzen de Buzzati ile birlikte birçok yazarı etkilemiştir. Özellikle I Dünya Savaşı sonrası toplumların beklentilerinin boşa çıkması bu etkilenmenin düzeyini belirgin olarak göstermiştir

I. Dünya Savaşı sonrası meydana gelen gelişmeler özellikle II. Dünya Savaşı'nın altyapısını hazırlayan bir dönem oldu. Bu durum edebiyat dünyasını da etkilemiştir. Bu nedenle birçok yazar hem baskıcı rejimlerin dikkatini çekmemek hem de yaşanan acı olayları daha hafif şekilde aktarabilmek için "Gerçeküstücülük" kavramına uygun anlatım biçimlerini benimsemiştir (Bozkurt 62).

Buzzati'nin en bilinen romanı 1940 yılında yayımlanan *Tatar Çölü* adlı yapıttır. yapıtta subay olarak ilk görev yeri olan Bastiani Kalesi'ne görevine giden Giovanni Drogo'nun sonsuz bekleyişi ve zamanın adeta durarak kendini tekrarlaması konu olarak ele alınır. "Giovanni Drogo bir eylül sabahı subay çıkar çıkmaz ilk atandığı görev yerine Bastiani kalesine gitmek üzere kentten ayrılıp yola koyuldu". (Buzzati, *Tatar Çölü* 5)

Romanın ilk cümlelerinden de anlaşılacağı üzere Buzzati hem askerlikle ilgili sözcükleri kullanarak üstü örtülü olarak Faşist sisteme bir eleştiri yapmaktadır (Venuti 15). Nitekim daha önce belirtilen yeni sosyo-ekonomik değişimler askeriye'nin de içine işleyerek özellikle insanların sıradanlaşarak yüzeysel bir yaşam

sürmelerine neden olmuştur (Vattimo 82). Böylesi tekdüze bir sistem içinde varlık göstermeye çalışan genç Drogo durumunun farkına varır ve kabullenmenin olayların üstesinden gelebilmenin en iyi yol olduğunu anlar.

Drogo: “Ben burada kalmayı hem mesleğim hem kendim için uygun gördüm. Zaten arkadaşlar da cana yakın görev de kolay, hiç yorucu değil” (Buzzati, *Tatar Çölü* 25).

Her edebiyat eleştirmeni Kafkaesk'ten daha fazla kullanılan bir terim olmadığını bilir. Dino Buzzati'nin ilk olarak 1960'larda yayınlanan ve Eco tarafından yeniden dağıtılan karanlık absürt masallardan oluşan çarpıcı bir koleksiyonda durum böyledir. Buzzati'nin eseri tam anlamıyla Kafkaesktir: sadece rüya mantığı dünyaları aracılığıyla modern hayatın varoluşsal dehşetini değil, aynı zamanda Kafka'nın her şeye dair tuhaf mizah anlayışını da uyandırır. Giovanni Corte adında bir adamın benzersiz bir sisteme sahip bir hastaneye kabul edildiği “Yedi Kat”ı, hastaların semptomlarına göre bir kata yerleştirilmelerini konu alır. Yürüyen cesetler zemin katta saklanırken, Corte gibi hafif semptomları olanlar yedinci katta rahatlar. Bir dizi bürokratik karışıklık ve kötü şans -bir katta aşırı kalabalık, diğer katta personelin tatil haftası- Corte, kaderine doğru gitgide alışır. *Tatar Çölü*'nde olduğu gibi Buzzati'nin kısa öykülerinde de zamanın ve kaderin uyumu söz konusudur (Buzzati, *Sessanta Racconti* 55).

Özellikle anlatılarında Buzzati gerçekte olması mümkün olmayan tasvirleri fazlasıyla kullanarak okuyucuyu hayrete düşürmeyi ve aktarmak istediği düşünceleri maskeleyi ustaca başarır. Buna örnek *Büyülü Öyküler* (Sessanta racconti) adlı öykü kitabında yer alan bir tasvirdir.

Ofiste kol gezen grip virüsü hakkında bir teorisi var: “Grip olursanız, hükümete karşısınız demektir!” Molinas bu öneriye omuz silkiyor, sonra kendini biraz hasta hissetmeye başlıyor. Sbrinzel'in sağlığıyla ilgili giderek artan neşeli soruları savuşturarak semptomları kötüleştikçe çalışmaya devam eder.” (Buzzati, *Tatar Çölü* 95).

Elbette bütün bu örneklemeler Drogo'nun yaşadığı durumda olduğu gibi zamana uyum sağlama ve kadere boyun eğme kavramlarını içermektedir. Buzzati bu özellikleri bakımından da Dünya edebiyatında “Gerçeküstü” kavramına yön veren yazarların içinde yer almaktadır. Yazarın yaşamının büyük kısmını askerlik hizmetinde geçirmiş olması onun bu açıdan kişiliği üzerinde de büyük etkilere neden olmuştur. Öyle ki Buzzati düşüncelerini aynı dönemde eserler vermiş birçok yazar gibi açıkça ortaya koymak yerine onları biraz gizlemiş, hatta birçok durumda

hafifleterek okuyucularına aktarmayı başarmıştır. Tıpkı Drogo adlı kahramanın çölün ortasında, sonsuzluğu hüküm sürdüğü yerde kendini zamanın akışına bırakarak, her şeyi kabullenerek hayata devam etmesi gibi (Buzzati, *Tatar Çölü* 25).

Buzzati'ye göre insanın kendisini sonsuzluğa bırakması Drogo'da olduğu gibi mutlu olabilmesi için temel unsurdur, direnip açıkça başkaldırmak ise hüznün ve mutsuzluktur. İnsanın kendisini sonsuzluğun içine karşı koymadan bırakması, yaşadığı olayları kabullenmesi onu aynı zamanda geleceğe, gelecekte yaşayacaklarına da hazırlamaktadır. Çünkü çoğu zaman karşı koymak mutsuz kıldığı gibi, karşı konulan olayların yerine farklı durumların konulabilme olasılığını düşünmesi bile onu bir şekilde koşullandırıp önyargılı olmaya itebilmektedir. (Akova 250). Buzzati'nin Avrupa'nın ortasında Tatarlara gönderme yaparak Tatar Çölü kavramını kullanması sadece tarihe bir gönderme yapmaktan ibaret olmayıp, aynı zamanda postmodernizmin gereği olarak sınırların ortadan kaldırılarak evrenselleşmeye hatta küreselleşmeye doğru yol almak anlamını taşımaktadır (Akova 253).

Buzzati'nin yumuşak başlılığı ve ılımlı tutumu tüm yapıtlarında belirgin olarak karşımıza çıkmaktadır. Öyle ki onun çabası sadece belli bir topluluğa ya da zümreye değil tüm insanlığın huzuru ve mutluluğuna yöneliktir. Yazar bunu uzun yıllar önce kesilerek budanan bir ağacın uzun yıllar sonra aniden yeşermesine ve hayata dönmesine benzetir. Sabırlı olmak, fazla karşı koymamak onun için bütün bu çabanın en önemli silahıdır (Buzzati, *Tatar Çölü* 106).

Buzzati'nin öykülerinde konu genelde paranoya ve korkunun inşasıyla ilgilidir. Buzzati'nin olayın anlatımındaki tasvirleri kendisi çoğunlukla – bir yalana aldanmak, bir sel felaketine uğramak – gibi farklı konulara dayanır. Yaklaşan olayın gelip gelmediği veya ne kadar kötü olduğu konusundaki ilgisizliği, korkulu beklentinin neden olduğu kargaşayı vurgulamasına izin vermektedir. Daha da önemlisi, Buzzati'nin bahsettiği korku, karakterlerini kendileri için daha iyi sonuçlar üretmeye yönlendirmez. En iyi ihtimalle, boşa harcanan enerjiyi kışkırtır; en kötü ihtimalle duraksatır ve adeta felç eder. Bununla birlikte, en kötü durum senaryosunun gerçekten ortaya çıktığı ve karakterlerin ağır bir bedel ödediği birkaç hikâye bulunmaktadır. “Evcil Bir Evcil Hayvanın Endişe Veren İntikamı”ndan genç bir kız, korkmuş görünen teyzesinden gelen bir içki teklifini reddeder ve bu, bir kolu itmek için etrafta dolaşan kanatsız bir yarasa benzeri yaratıktan yardım ister.

Hikâye örneğin şöyle başlar: *"Son yıllarda duyduğum birçok korkunç şey arasında beni en derinden etkileyen, bana genç bir kızın anlattığı şu hikâyeydi."* Olay, hikâyenin dokusuna işlemiş hale geldiğinde, Buzzati onu mümkün olduğu kadar uzun süre ertelemiştir. Bu, görünüşte zararsız konuşmaları gerilimle besler. Sonunda ise, okuyucu şaşkınlığını gizleyemez, çünkü meydana gelen olay beklenenin çok dışındadır.

Buzzati'nin açık sonlarını alt üst eden bir başka hikâyeye de "Tam da İstedikleri Şey" dir. Seyahat ederken bir çift, çevrelerindeki tüm odaların dolu olduğunu ve ortak duşların birinde gerçekte var olmayan bir kimlik kartı gerektirdiğini fark eder. Çaresizlikleri arttıkça, halka açık bir havuzda yıkanmaya karar verirler. Sadece çocuklar için olmasına rağmen, kadın banyo yapmak için havuza girer. Hikâyenin sonunda çift dövülür ve hapse atılır. Felaket, baskı altındaki zihinlerin bir toplamıdır. Buzzati, stres ve kaygı altında yaşamak durumunda bırakılan insanların normal şartlarda asla yapmayacakları davranışları yapabileceklerini de bu örnelemeye çalışır

Yanlış bir şey yaptıkları için değil, insan oldukları için acı çekerler- hataları veya şanssızlıkları onları kontrolleri dışında olan güçlerin hedefine haline getirir. Üzücü hikâyelerinin sonunda, her şeyden çok, Buzzati'nin karakterleri için affedilir hadiselerle istinaden şunları özetle söylemek mümkündür: *"Onları dünyalarında hapsetmek veya mahkûm etmek isteyebilirsiniz, ancak okuyucular bunu yapmaz – biz de suçluluk, dalgınlık ve çaresizlik içinde devam ederiz okuma ve yazmaya."* (Sbacchi 44).

Buzzati kısa öykülerinde özellikle Grimm kardeşlerin anlatılarından da etkilenerek her ne kadar çocuklara hitap eden romanlar yazmasa da konulardan fazlasıyla etkilenmiş ve onları benimsemiştir. Aslında, *Tatar Çölü*'nde Buzzati olması muhtemel ve her an beklenen olası bir istilanın beklentisinden söz etmektedir. Bu durum bir siyasi klostrofobi ve güvensizlik ortamının yanı sıra yaklaşan bir felaket duygusunun çalışmalarını şekillendirdiği makul bir hipotez gibi görünmektedir (Panafieu 44). Buzzati yapıtta Postmodernizmin gereği olarak yerleri ve olayların meydana geldiği yerleri vurgulamak için herhangi bir kesin tarihsel veya coğrafi koordinatla kullanmaz. Buzzati, 1800'lerin ortalarında İtalya'nın 'neredeyse' ayna görüntüsü olan bir Krallığı tasvir eder, bir dizi ayrıntıdan çıkarabileceğimiz gibi gerçek yerleşim adlarının ve kişi isimlerinin kullanılmaması ve doğrudan genellemelere geçilmesi de bu durumun bir sonucudur. Bu bağlamda, Todorov'un tanıdık ve yabancı unsurlar arasındaki terimini kullanmak için okuyucunun

'tereddütünü' oynuyor olması, yine bir diğer önemli konudur (Todorov 78). İmparatorluğu dünyanın herhangi bir yerinde veya tarihin herhangi bir zamanında bulmak, bazı isim ve nesnelere ilk kez duyuluyor ve görülüyor olması da bunun en iyi örneklemelerindendir.

Sonuç

Sonuç olarak bu makalede, Dino Buzzati'nin kurgusu ile değişik kültürler arasındaki ilişkiyi, onun görsel metinlerinden anlatı kaynaklarını ve denizcilik hikâyesi, bilinmezlik ve sonsuzluk kavramlarına değinilerek Buzzati'nin yinelenen hayal gücünün kaybı temasının izini süren, önceden var olan edebi motiflerin özgün ve bilinçli bir şekilde yeniden işlenmesini sürdürdüğünü gösteriliyor. Özellikle metinler arası geçişlerde belli bir amacın önceden saptanmış Buzzati'yi çağdaş toplumda yaratıcı bir dürtünün ortaya çıkabilmesi için fantastik öğelerin ne şekilde kullanılabilmesine göstermiştir. Buzzati'nin metinlerde hüküm süren havanın yeniden gözden geçirilmesinin yanı sıra, daha açık bir şekilde, yaygın bir kasvet ve nostalji duygusunun aksine, eğlenceli ve ironik bileşenini vurgulayarak fantastik kurgusuna yeni bakış açıları sunma çabası yine taşımaktadır. Edebi bir unsur olmasından öte, masalsi bir havanın yaratılması, Dickens'ın kitaplarından önce var olan ve Britanya'nın sözlü geleneklerine dayanan kültürel bir özellik olmasıyla hikâyeler anlatma geleneğinin on sekizinci yüzyıldan kalması itibariyle, anlatılan masalların yanı sıra esas olarak hayalet ve korku hikâyeleri olduğu için doğaüstü ile yakından ilişkilidir. On dokuzuncu yüzyıldaki İtalyan ve İngiliz anlatı geleneği benzere özellikler taşısa da İtalyan yazarlar Grimm Kardeşlerdeki heyecanı kontrol etmeyi başarabilmiştir.

Yazarın yapıtlarının *Dağların Barnabosu*, *Eski Koru'nun Gizemi* ve *Tatar Çölü* gibi başlıklardan da anlaşılacağı üzere tüm yapıtlarında fantastik öğeler ile gizemli bir anlatım biçiminin birleştirilmesiyle okuyucuda şaşkınlık yaratarak etkileyip farkındalık oluşturmak amaçlanmıştır. Sıradan olanı sıra dışı anlatıyla dile getirme yetisini ustaca ortaya koyan Dino Buzzati'nin en büyük başarısı yapıtlarında böylece gerçekleşmektedir.

KAYNAKÇA

Akova, Murat. "Biyoterörizm: Dünü ve bugünü" *Ankem Dergisi* (2002): 250-253.

Buzzati, Dino. *Tatar Çölü*. Çev. Nihal Öno. İstanbul: Can Yayınları, 1996.

---. *Sessanta Racconti*. Mondadori, 1994.

Bozkurt, Nejat. *Sanat ve Estetik Kuramları*. İstanbul: Sarmal Yayınevi, 1992.

Bauhet, Delphine. *Dino Buzzati d'hier et d'aujourd'hui: à la mémoire de Nella Giannetto. Actes du colloque international*, Besançon, Presses universitaires de Franche-Comté, 2009.

Panafieu, Yves, Janus. "*Propositions Pour Un Décryptage Sociologique Et Idéologique De L'oeuvre De Dino Buzzati*" Laffont. Paris, 1989.

Sbacchi, Alberto. "I Rapporti italo-etioptici tra il 1935 E il 1941, Le Guerre Coloniali Del Fascismo" Ed. Angelo Del Boca, Bari, *Laterza*, 1991: 469-500.

Todorov, Tzvetan. *The Fantastic: A Structural Approach to A Literary Genre*. Ithaca, Ny: Cornell Univ. Press, 1975.

Vattimo, Gianni. *The End of Modernity*. Çev. By J. S. Snyder. Cambridge: Polity Press, 1988.

Venuti, Lawrence. *Restless Nights: Selected Stories of Dino Buzzati*. North Point Press, 1984.

SUMMARY

In this paper the modern/postmodern Italian writer Dino Buzzati has been observed under the umbrella of the requirements of the modern and postmodern era of the 21th century. Dino Buzzati, originally a journalist, started his career at one of the most popular journals in Italy called *Corriere della Sera*. The first steps in the field of journalism provided him an amazing capacity of observation and the capability of creating connections among different fields, cultures and visions. Thanks to these aspects his career in becoming a famous writer has been guaranteed and consolidated.

Beside these aspects, his being a member of the society remaining in between two World Wars provided him the facility of elaboration the negative results of the war on the social-economic stages of the society. As seen also many times the harmful effects of a war can afflict in the different ways the society. In this framework the solution provided by Buzzati is to accept the reality and circumstances and to learn to deal with them by leaving ourselves flew with the time without criticising the conditions in a exegerate way.

Buzzati with taking the reality and mixing it with the surreality delivers his massage to the society in a very tempered way by also adding certain fantastic aspects of the literature in his work. In his very well known romance called *The Tartar's Steps* he describes the psicological status of the soldier Drogo on a castle in

a desert where he waits for the arrival of the enemy troops which never arrive. In this case, by also taking the effects of the war on the society the message which the writer deserves to transmit to his readers is to accept the reality and to let themselves go with the never ending time. In quiet all of his works Buzzati tries to share the message of obeying but not criticising explicitly the political situation of that period.

Another important aspect which we see many times in his work are the traces of his proper life; such as the cancer treatment to which he was exposed from many years. For this reason time-patience-resignation is a must not only for him or the Italian society but for the entire world population.

On the other hand, in his short novels such as *Sixty Stories* he adds the mystery to fantastic and surreal descriptions. For example, a drop can easily become suddenly something that afflicts and harms the entire society by invading all the space. In the meantime, the spiritual closeness to Kafka can also be seen in Buzzati's work; the dilemma of the progressing society and the difficulties of adjustments of the society.

Buzzati emphasizes also the irrationality in the society among different countries and populations which are also a very crucial aspect of Modernism-Postmodernism where all the borders should be cancelled and the globe should be one and unique for everyone.

For all these reasons, Dino Buzzati is considered an important writer not only for Italy but also for the crossborders.